

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

10.12.2007

B6-0520/2007

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę nad oświadczeniem Komisji

zgodnie z art. 103 ust. 2 Regulaminu

złożyli José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Stefano Zappalà oraz Geoffrey Van Orden

w imieniu grupy politycznej PPE-DE

w sprawie 10. rocznicy konwencji ottawskiej z roku 1997 w sprawie zakazu użycia, składowania, produkcji i przekazywania min przeciwpiechotnych oraz ich zniszczenia

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie 10. rocznicy konwencji ottawskiej z roku 1997 w sprawie zakazu użycia, składowania, produkcji i przekazywania min przeciwpiechotnych oraz ich zniszczenia

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie min lądowych, a zwłaszcza rezolucję z dnia 7 lipca 2005 r. w sprawie świata wolnego od min,
 - uwzględniając Konwencję ottawską z roku 1997 w sprawie zakazu użycia, składowania, produkcji i przekazywania min przeciwpiechotnych oraz o ich zniszczeniu,
 - uwzględniając plan działania przyjęty w Nairobi w grudniu 2004 r.,
 - uwzględniając 8. posiedzenie państw-stron konwencji ottawskiej, które odbyło się w Jordanii w listopadzie 2007 r., 9. posiedzenie państw-stron w 2008 r. oraz 1. konferencję przeglądową w 2009 r.,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1724/2001 oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1725/2001,
 - uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w listopadzie 2007 r. liczba państw-stron konwencji ottawskiej wynosiła 156,
- B. mając na uwadze, że szereg parlamentów krajowych oraz Parlament Europejski wystąpili z inicjatywą na rzecz dalszego prowadzenia działań mających na celu kontrolę i zakaz stosowania min przeciwpiechotnych,
- C. mając na uwadze, że jedynie nieliczne kraje nadal produkują miny przeciwpiechotne, a handel nimi praktycznie ustał, a także mając na uwadze, że od 1999 r. zniszczono około 41,8 milionów min przeciwpiechotnych,
- D. mając na uwadze, że w okresie 1999-2004 usunięto 4 miliony min przeciwpiechotnych oraz oczyszczono z min obszar obejmujący ponad 2 000 km², a więc obszar równy powierzchni Luksemburga,
- E. mając jednak na uwadze, że według szacunków miny i niewybuchy nadal występują na obszarze ponad 200 000 km², co dopowiada powierzchni Senegalu,
- F. mając na uwadze, że oznacza to, iż nadal w ponad 90 państwach występują miny i niewybuchy,
- G. mając na uwadze, że liczba odnotowanych ofiar spadła z 11 700 w 2002 r. do 5 751 osób w 2006 r.,

- H. mając na uwadze, że mimo tego szacunkowa liczba nieodnotowanych ofiar min lądowych i niewybuchów nadal wynosi 15 000 – 20 000 rocznie,
- I. mając na uwadze, że po raz pierwszy zniszczono i usunięto więcej min niż ich rozmieszczono,
- J. mając na uwadze, że stosowanie min przeciwpiechotnych przez rządy nadal spada i jedynie Myanmar/Birma i Rosja nadal rozmieszczają nowe miny oraz mając na uwadze, że zbrojne podmioty niepaństwowe zmniejszyły wykorzystanie min przeciwpiechotnych lub improwizowanych środków wybuchowych, chociaż nadal używają ich w co najmniej ośmiu państwach,
- K. mając na uwadze, że od grudnia 2007 r. 35 zbrojnych podmiotów niepaństwowych zobowiązało się do wprowadzenia całkowitego zakazu stosowania min przeciwpiechotnych na mocy „Aktu zobowiązania do przestrzegania całkowitego zakazu min przeciwpiechotnych i współpracy w działaniach przeciwminowych”, będącego inicjatywą organizacji Geneva Call,
- L. mając na uwadze, że według szacunków 78 państw wciąż składa się około 250 milionów min lądowych oraz że 13 państw niebędących stronami konwencji ottawskiej wciąż produkuje miny przeciwpiechotne lub zachowuje prawo do ich produkcji;
- M. mając na uwadze konieczność możliwie szybkiego zniszczenia zapasów min przeciwpiechotnych, nie później niż przed upływem czteroletniego terminu określonego w konwencji ottawskiej,
- N. mając na uwadze, że dziewięć państw-stron konwencji ottawskiej wciąż jeszcze musi zniszczyć składowane miny w ciągu czterech lat od przystąpienia do konwencji;
- O. mając na uwadze konieczność udzielenia dodatkowego wsparcia państwom-stronom konwencji ottawskiej w celu zachęcenia maksymalnej liczby państw-stron do wywiązania się ze zobowiązań usunięcia wszystkich min w ciągu 10 lat od przystąpienia do konwencji;
- P. mając na uwadze, że od początku lat 90. społeczność międzynarodowa przeznaczyła ponad 3,4 miliardy dolarów na programy działania na rzecz zwalczania stosowania min (usuwanie min i pomoc ofiarom), a Unia Europejska wydała na ten cel niemal 335 milionów euro,
- Q. mając na uwadze, że mimo to wydatki na realizację tych programów na całym świecie spadły do 250 milionów euro w 2005 r. i – choć wzrosły do 316 milionów euro w 2006 r. – proces ten przebiega zdecydowanie zbyt wolno;
- R. mając na uwadze, że Unia Europejska objęła długoterminowe przywództwo nad działaniami przeciwminowymi oraz finansuje je w celu rozpowszechnienia i pełnego wdrożenia konwencji;

- S. mając na uwadze, że w 2007 r. Komisja przeznaczyła łączną kwotę 33 milionów euro na realizację działań na rzecz rozminowywania w dziesięciu krajach (Białoruś, Bośnia i Hercegowina, Kambodża, Cypr, Etiopia, Gwinea Bissau, Jordania, Liban, Senegal i Sudan);
- T. mając na uwadze, że w dokumencie strategicznym na lata 2005-2007 podkreślono korzyści wynikające ze specjalnej pozycji w budżecie przeznaczonej na działania związane z lądowymi minami przeciwpiechotnymi (APL) w celu stworzenia możliwości reagowania na pilne i nieplanowane potrzeby, wzmocnienia i zwiększenia skuteczności i sprawności działań na rzecz rozminowania podejmowanych w ramach długoterminowych humanitarnych i społeczno-ekonomicznych programów rozwoju w przypadku, gdy krajowe dokumenty strategiczne, krajowe programy indykatywne lub podobne instrumenty nie mogą w sposób legalny wspomóc działań związanych z minami przeciwpiechotnymi lub w przypadku delikatnej sytuacji politycznej lub z uwagi na interesy WE, a także w celu wsparcia organizacji pozarządowych,
- U. mając jednak na uwadze, że linia budżetowa przeznaczona na działania związane z minami przeciwpiechotnymi została uchylona w końcu 2006 r. przez instrument stabilności i że strategia i program WE w sprawie działań przeciwminowych kończy się z upływem bieżącego roku, a także że programowanie będzie prawie całkowicie dokonywane przez delegacje WE na podstawie wytycznych, które opracuje Komisja, i poprzez włączenie działań przeciwminowych do krajowych i regionalnych dokumentów strategicznych; mając ponadto na uwadze, że od partnerów WE, których dotyczy problem min, zależeć będzie decyzja o randze, jaka nadana zostanie działaniom przeciwminowym w ich ogólnych wykazach priorytetów dotyczących pomocy zawartych we wnioskach o udzielenie pomocy finansowej kierowanych do Komisji,
- V. mając na uwadze stwierdzenia Komisji, że pozostaje ona całkowicie wierna sprawie popierania konwencji ottawskiej, jednak można wyrażać obawy, i zostały one już wyrażone, co do poziomu finansowego wsparcia przez WE działań przeciwminowych w przyszłości,
- W. mając na uwadze, że należy usprawnić pomoc ofiarom i integrację społeczno-ekonomiczną ofiar min, o które apeluje się w art. 6 konwencji ottawskiej; mając na uwadze, że szacunkowo 450 000-500 000 osób na świecie przeżyło wypadek związany z wybuchem miny lub niewybuchu, a liczba osób ocalałych, które wymagają pomocy i rehabilitacji, rośnie, mając na uwadze, że trzy czwarte odnotowanych ofiar stanowią osoby cywilne, a 34% z nich stanowią dzieci,
- X. zaniepokojony faktem, że 29 państwom, dla których traktat przewiduje termin zakończenia usuwania min na rok 2009 lub 2010, kończy się czas oraz podkreślając w szczególności, że jedno z państw członkowskich UE nawet nie rozpoczęło jeszcze operacji rozminowywania, mimo traktatowego obowiązku zakończenia wszelkich operacji usuwania min do 2009 r., a inne państwo członkowskie rozpoczęło takie działania dopiero w październiku,
- Z. odnotowując z niepokojem, że finansowanie pomocy dla ocalałych obejmuje jedynie 1% całości środków przeznaczonych na działania przeciwminowe oraz że postępy w

kierunku sprostania potrzebom i przestrzegania praw ocalałych należy uznać za niewystarczające, mając na uwadze, że co najmniej w 13 krajach odczuwa się pilną potrzebę nowych lub dodatkowych programów edukacyjnych w zakresie zagrożenia minami,

1. wzywa wszystkie państwa do podpisania i ratyfikowania konwencji ottawskiej, aby upowszechnić tę umowę w celu osiągnięcia wspólnego celu, jakim jest świat wolny od min przeciwpiechotnych,
2. podkreśla w szczególności znaczenie podpisania i ratyfikacji konwencji ottawskiej przez Stany Zjednoczone, Rosję, Chiny, Pakistan i Indie;
3. zachęca dwa państwa członkowskie UE, które jeszcze nie przystąpiły do tej konwencji lub nie zakończyły procesu ratyfikacji, aby uczyniły to przed najbliższą konferencją przeglądową konwencji ottawskiej w 2009 r.;
4. wzywa wszystkie zbrojne podmioty niepaństwowe do okazania poszanowania norm humanitarnych ustanowionych w konwencji ottawskiej poprzez zaprzestanie produkcji i wykorzystywania min przeciwpiechotnych, a także do podpisania „aktu zobowiązania” organizacji Geneva Call;
5. wzywa Radę oraz państwa członkowskie UE i kraje kandydujące do natychmiastowego rozpoczęcia przygotowań do konferencji przeglądowej konwencji ottawskiej, która odbędzie się w 2009 r., oraz do złożenia wniosku w sprawie planowanych wspólnych działań w tym zakresie;
6. wzywa wszystkie państwa-strony do pełnej i szybkiej realizacji wszelkich zobowiązań wynikających z tej konwencji;
7. wzywa Komisję, aby w pełni nadal okazywała swoją determinację i ciągłość działań na rzecz pomocy finansowej dla społeczności i osób dotkniętych problemem min przeciwpiechotnych, za pośrednictwem wszelkich dostępnych instrumentów, w tym na terytoriach pozostających pod kontrolą lub wpływem zbrojnych podmiotów niepaństwowych, a także wzywa Komisję do wystąpienia przed Parlamentem na początku 2008 r. w celu wyjaśnienia swoich działań w tym zakresie;
8. wzywa Komisję do przywrócenia specjalnej linii budżetowej przeznaczonej na działania związane z minami przeciwpiechotnymi w celu finansowania działań przeciwmicznych, pomocy ofiarom oraz wypełnienia zobowiązań państw-stron w zakresie zniszczenia zapasów, które nie mogą być finansowane poprzez nowe instrumenty; wzywa Komisję Europejską do zapewnienia udostępnienia wystarczających zasobów po 2007 r.;
9. wzywa Komisję do utrzymania wystarczającej liczby stanowisk dla zapewnienia skutecznej realizacji polityki w zakresie zakazu min przeciwpiechotnych, w tym zagwarantowania, że działania przeciwmiczne zostaną wyraźnie włączone do krajowych dokumentów strategicznych oraz krajowych programów orientacyjnych państw-stron dotkniętych problemem min, a także bieżącej kontroli całkowitego finansowania działań przeciwmicznych za pośrednictwem różnych instrumentów finansowania;

10. wzywa państwa-strony, a szczególnie państwa członkowskie UE, do zapewnienia, że ich środki przeznaczone na usuwanie min przyczyniają się do rozwoju krajowych możliwości rozminowania, aby zagwarantować, że działania polegające na usuwaniu min będą kontynuowane do momentu oczyszczenia z min wszystkich znanych obszarów zaminowanych lub obszarów, wobec których istnieje podejrzenie zaminowania;
11. wzywa Radę i Komisję, aby nadal wspierały działania prowadzące do przestrzegania zakazu stosowania min przeciwpiechotnych przez zbrojne podmioty niepaństwowe, co nie oznacza poparcia dla tych podmiotów lub ich działań ani też uznania ich legalności;
12. wzywa kraje dotknięte problemem min i międzynarodowych darczyńców do nadania większego priorytetu rehabilitacji fizycznej i ekonomicznej osób ocalałych, jako że ich potrzeby nie są w wystarczający sposób brane pod uwagę;
13. wzywa odpowiednie komisje do ścisłego monitorowania posiedzeń w sprawie Konwencji o niektórych rodzajach broni konwencjonalnej i do uczestnictwa w nich, do składania sprawozdań na temat inicjatyw państw członkowskich dotyczących min przeciwpiechotnych oraz sprawozdań o innych środkach międzynarodowych dotyczących takiej broni,
14. przypomina, że każde państwo-strona konwencji ottawskiej zobowiązuje się, że nigdy w żadnych okolicznościach nie będzie w żaden sposób wspierać działań zabronionych państwom-stronom na mocy tej konwencji, a także nie będzie zachęcać ani skłaniać do takich działań, ani też w nich uczestniczyć;
15. wzywa państwa-strony do zapewnienia, że nie zezwolą instytucjom finansowym działającym na ich terytorium i/lub podlegającym ich prawodawstwu na inwestowanie w przedsiębiorstwa zajmujące się produkcją, składowaniem lub przekazywaniem min przeciwpiechotnych,
16. wzywa UE i państwa członkowskie do zakazania wszelkiego rodzaju bezpośredniego lub pośredniego wsparcia finansowego ze strony prywatnych lub publicznych instytucji finansowych działających na ich terytorium i/lub podlegających ich prawodawstwu przedsiębiorstwom zajmującym się produkcją, składowaniem i przekazywaniem min przeciwpiechotnych; uważa, że zakaz ten powinien zostać włączony do prawodawstwa europejskiego i krajowego;
17. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ, sekretarzowi generalnemu OBWE, Międzynarodowemu Komitetowi Czerwonego Krzyża, Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE, rządów Stanów Zjednoczonych Ameryki, Federacji Rosyjskiej, Chińskiej Republiki Ludowej, Pakistanu oraz Indii, desygnowanemu na przewodniczącego 9. posiedzenia państw-stron konwencji oraz 1. konferencji przeglądowej.